

e schoone vorm
etillante, waar-
rpen smakelijk
artelike, joviale
hun aller hard-
reden Akademi-
leeringen nog
Bij zijn 70-jarig
toen door zijn
haar soort. Het
ak, die hij zich
eerd. Ethiek is
had gewijd, niet
formeerde Dog-
laardwerk voor-
len.

er zijn, dat zijn
Dr. A. Kuyper
en deel viel om
de gelegenheid
en ordinantie" druk verscheen
voor het brede
satuur en men-
is wel de koste-
el.

rijken geest en
igen, die zooals
ten en op belle-
recensies in de
aren een genot
f hij de kerken
Woorda, en de
met hun warme
ijzonder inzicht
at we op dit ge-
rt van ons volk
ijkheid van zijn
theid, de wijze,
en kon inkomen
Wat Dr de Moor
vergadering der
k heb geen vij-
lit volkomen te-

i mijn herinna-
eest zag. Het
lerlijk huis had
reering, hooren
leiders van ons
grooten stond

ing zoo iemand

van de Theol
an alle studen-
om de opening
zijden van den
s. En onder hen
zenuwtrekjes in
teek. Die oogen,
delijden: „Arme
enduren hebben

ig reeds direct
den straks met
ding en liefde,
hebben wij hem

akend enthous-
astie, toen hij
net hieldenmoed
te dragen en op
te Nederlandsch
veld in het Ver-
4 en als thema

ap niet durven
leeraar aan de
ge te geven in
later nog kwam
ler Philosophie.
Toen werd hij

i wetenschappe-
n aan te geven
de ontwikkeling

aiting te geven
zijn leerlingen,
st voorrecht, dat
mogen genieten.
n inzicht in het
zijn ijnste roer-
oppervlakte van
van menschen,
weg te vinden

eft hij ons ook
heid, doch ook
perkamenten ge-
hap oplepelt.

die zijn geest
in verrukkeliken
n heldere lach
zelf mee.

ansel hem liet
g wel van zijn
n van soort ge-
rt en de doken
e gezongen wot-
t pleisteren met

and van velen
nt" om allereerst
el", die hij be-
jke gerechten.

Jammer is het, dat het hem onmogelijk is ge-
worden om, naast zijn andere kleinere geschriften,
ons te geven een wetenschappelijk handboek over de
Ethiek, dat wij, gereformeerden, zoo hoode missen.
Toch mag ik niet vergeten, dat hij ons altans
in zijn „Van 's Heeren ordinantie" een populair
standaardwerk heeft nagelaten, als een monument
door hem zelf gebouwd, dat zijn naam ook aan de
volgende geslachten zal doen blijven leven.

Zoo er hij ons maar geestelijke lust is om hem
tot ons te laten spreken ook nadat hij gestorven
is, om naar de aandrift, die hemzelf altijd bezielde,
te worden ingeleid en verlipt in de waarheid Gods.

De „Geref. Kb. v. Rotterdam" (dr. A. Kuyper):

Hij was een Calvinist in den vollen zin van
het woord, die de oude Theologie der vaderen ter
dege kende, en haar tot ontwikkeling bracht voor den
tegenwoordigen tijd. De kerk van Rotterdam heeft
dat onderhouden in de dagen der Doleantie, toen
met de Synodale organisatie van 1816 moest ge-
broken worden. Moedig en vol geloofsvertrouwen
ging Dr Geesink hier voor in den strijd en met
krachtige hand gaf hij leiding aan den gang der
kerkelijke zaken. Hij was een geliefd prediker, en
als hij optrad was de kerk altoos met een groote
schare gevuld, die met gespannen aandacht naar zijn
degelijke en ernstige prediking luisterde, en nog zijn
er in ons midden die de prediken van Dr Geesink
met dankbaarheid zich herinneren. De uitgegeven
prekbundels doen ons nog zien hoe bekwaam predi-
ker deze Doctor was. Vooral echter als Hoogleraar
kon hij woekeren met de talenten hem toebetrouwd. Hij
is een sieraad voor de Vrije Universiteit geweest
en het hart der studenten wist hij te stelen, niet
alleen door zijn uitnemend onderwijs, maar ook door
zijn aangename omgang. Steeds is gehoopt, dat wij
van hem zouden ontvangen een standaardwerk in
de Gereformeerde Ethiek, maar dit werd ons niet
geschonken. Dankbaar mogen we zijn, dat een meester-
werk van zijn hand verschenen is in „Van 's Heeren
Ordinantie" — artikelen door hem in „De
Heraut" geschreven toen hij voor Dr Kuyper, tijdens
diens ministerschap, de redactie waarnam. In dat
werk heeft Geesink ons een rijke nalatenschap van
bijzondere waarde geschonken.

Het stemt weemoedig, dat ook deze man ons ont-
nomen is. Met Kuyper en Rutgers heeft hij zijn
beste krachten aan de Theologische Faculteit der
Vrije Universiteit geschonken in haar wording en
eerste optreden. Maar met hen is nu ook hij ingegaan
tot de eeuwige ruste. In hem bloeide voor ons na de
kracht van de eerste generatie, het geslacht der kloeken
Calvinisten. Van de oude garde die eens zoo heer-
lijk en bezielde werkte in den tempel der Gerefor-
meerde Wetenschap, leeft nu alleen nog Prof. Mr.
D. P. D. Fabius.

Wij mogen niet klagen. God de Heere heeft ook in
Dr Geesink zoo heel veel goeds aan de Kerken
en aan de Universiteit geschonken. Wij hebben van
die rijke gaven genoten. Bij het scheiden uit dit
leven, en staande bij het graf brengen wij ootmoedig
onzen dank aan den Vader der lichten, die deze
lichtende star, een sieraad voor elke Academie, ons
geschonken heeft, en bidden dat een lichtend spoor
om moe worden nagelaten.

„Geref. Kb. Dordrecht" (ds. Meynen):

Welk leerling der Vrije Universiteit, die tegenot
heeft gekend onder maanen als Kuyper, Rutgers,
Geesink, den Hartog, Wolter te mogen studeeren,
herinnert zich niet dezen man met z'n fijnbesnaard ge-
meed, met z'n artistieke aanleg, met z'n zeldzame
kennis van het menschenhart, met z'n goed humeur
ook bij de scherpste kritiek, met z'n groote kame-
radschappelijkheid?

Welk trouw Herautlezer en onderzoeker van de
geschriften der onzen, heeft niet genoten van Geesink's
grote cultuurkunst en gaven om het te zeg-
gen en zoo schoon te zeggen?

Geesink, die bovenal was een man van groote
godsvrucht en zelfkennis voor Gods aangezicht, die
daarom en daardoor tot menig jong hart het juiste
woord op den juiste tijd sprak.

Hij was een van die onmisbare elementen op onze
vergaderingen, als 't spande, om ontspanning en saam-
binding te brengen.

Geesink heeft heel z'n leven door strijd gekend,
waarboven hij zich wist te verheffen door geloofs-
moed, door Godsvertrouwen.

In de laatste jaren zijns levens is zijn levenslicht
sterk verdonkerd, en heeft hij smartelijk gevoeld de
doorn in 't vleesch, die stak en die wondde.

Wij zijn innig dankbaar, dat God aan zijn lijden,
dat z'n vrienden en liefhebbers misschien sterker
hebben gevoeld, dan hijzelf, een einde heeft gemaakt,
en dat hij nu ontdaan van al het verlorfelijke in
onverderfelijkheid God mag aanschouwen, en wij dan-
ken God, door wat Hij ons in hem heeft gegeven.

„Geref. Kb. Delft" (dr. W. H. Gispert):

Geesink was een geleerde met stijl en humor.

Stijl — men leze zijn uitgegeven preek, zijn recensies
in de oude Jaargangen van „De Heraut" en we beseffen,
dat hij misschien de eenige van onze Gerefor-
meerde theologen is, die tachtig was in den goeden
zin van het woord. Een tafereel als dat van Rixpa's
bijkacht, als dat van de vier melaatschen of van de
verblindende van Elymas, het begin van den bundel
„Die de nederigen vertroost", het zijn zoo maar enkele
dingen, die ons te binnen schieten, en die in
Geesink's beschrijving onvergetelijk voor ons staan.

Gewoon wonder, dat hij die zelf zoo'n literator was, de
leestafelrubriek in „De Heraut" onovertreffelijk elke
week verzorgde. Zijn sterven roept ons weer dat van
zijn opvolger als redacteur, Dr de Moor te binnen,
die nog bij Geesink's zeventigsten verjaardag in
1924 zijn artikel in de „Utrechtsche Kerkbode" begon
met: „morgen is mijn professor jarig". Want ook
Dr de Moor had stijl en humor.

Van dien zeventigsten verjaardag vergeet ik nooit de
avondsde hand fakkels, die de studenten hem brachten
aan zijn huis op den Breedeweg in Watergraafmeester.
Onder luid gefluit nam hij het woord, om van zijn
balcon hen te bedanken. Allereerst daarvoor, dat het
een serenade en geen aubade was; vroeg op was zijn
kracht niet, ja hij kon wel verklaren, dat als hij de
nachten niet had gebruikt, hij thans niet zoo gehuldigd
zou worden.

Ja, de humor van Geesink: ook in zijn geschrif-
ten kan men dien op elke bladzijde proeven. Denk h.v.
aan het kostelijk verhaaltje van zijn ontmoeting met
een theosoof in zijn behandeling van het derde gebod.
Maar persoonlijk moet ge dat gezien hebben, hoe hij
op zijn college's met zijn gezicht ieder karakter spre-
kende kon invoeren; wat Geesink behandelde heeft,
wordt nooit vergeten door de pakkende voorbeelden,
waarin de zwaarste stof werd verpakt.

Hijzelf zou de laatste zijn om zijn gebreken te ont-
kennen. Doch ook als persoon had hij stijl: het was een
heer! Over de menschen, vooral over de dominé's oorde-
deelde hij zacht: hij genoot van elke preek.

Achter zijn stijl en humor zat een Gereformeerde hart:
ook hij was één der voortrekkers uit den Doleantie-tijd.
Nog hoor ik hem op zijn herdenkingscollege van
Kuyper zeggen tot slot van een indrukwekkend be-
toeg: „Mijn Heeren! moge, zooals door u het ontzield
overschot van onzen grooten leider is grafwaarts ge-
dragen, zijn geest u dragen heel uw leven!"

Achter zijn stijl en humor zat een kinderlijk hart.
En zoo denk ik nu het liefst aan hem; want zijn spot
over pseudo-intellectuelen kwam op uit een hart, dat
zich volkomen zien liet in zijn onvergetelijk kinderlijk
gebed.

K. S.

BOEKBESPREKING.

Jaarboek ten dienste van de Gereformeerde
Kerken in Nederland, 1929. Onder redactie
van de predikanten G. Doekes en J. C.
Rullmann. Dertiende jaargang.
Goes — Oosterbaan & Co. Compt.

De plaats, welke dit jaarboek heeft veroverd, kan
misschien wel het best worden bepaald door het ver-
langen, waarmee er telken jare naar wordt uitgezien.

Verstrijkt er eenige tijd in het nieuwe jaar, voor-
dat het verschijnt, dan hoort men van verschillende
kanten: waar blijft het?

De belangrijke veranderingen, welke er binnen een
jaar in onze kerken plaats grijpen, doen het jaarboek
tegen het einde van een jaar als eenigszins verouderd
gevoelen.

Zelfs zou o.i. de idee overweging verdienen of er
niet in het midden des jaars een supplement kon
verschijnen, waarin alle mutaties werden vermeld.

Een gelukkige aanwinst rekenen wij de meerdere
gegevens in de rubriek „Necrologie van Predikanten".
Nog prijken er enkele vraagtekens. Voortgezet onder-
zoek zal die wel doen verdwijnen.

De „In Memoriam" treffen over het geheel den
goeden toon.

Interessant als altijd is het jaaroverzicht van Dr J. C.
Rullmann. Zelfs uit een jaar, dat zoo kalm is verlopen
als 1928, wist hij nog voldoende materiaal te put-
ten. Daaraan zijn ook nadeelen verbonden. De C. Lindo-
boom waagde het in „Ned. Holl. Kerkbl." te betwijfelen
of een paar details niet beter achterwege hadden kunnen
blijven. Helas kunnen we Dr Rullmann's objectiviteit
dittmaal niet zoo prijzen als ten vorigen jare. Een
voorbeeld. Van onzen Perschooner zegt hij, dat deze
volgens een Hooggeleerde beschuldigingen zou hebben
geuit, die het buiten het bereik van den strafrechter
vielen. Vond Dr R. het de moeite waard dit te ver-
melden dan had hij minstens den naam van den Hoog-
geleerde moeten noemen. Allicht zou het nageslacht,
dat voor de historie onzer kerken gaarne in de „Kerke-
lijke Overzichten" zal snuffelen, hieruit affeiden, dat
een onzer professoren dit oordeel veldde. Wie de pole-
mie tussen prof. Obbink en Dr Schilder gevolgd
heeft, zal toestemmen, dat zoo'n uitspraak wel zeer
eenzijdig is. De vaderlijke wensch, dien Dr Rullmann
daarop laat volgen, zouden we hier willen omzetten
in den broederlijken: Blijven voortaan zulke misver-
stand stekkende subjectiviteiten in het „Kerkelijk Over-
zicht" ons bespaard!

Ons desideratum aangaande de Buitenlandsche Ker-
ken is nog niet geheel vervuld.

Onder de „Christelijke Pers voor het Geref. Kerkel.
leven" misten we het orgaan van de Gereformeerde
Kerk van Antwerpen „Stok en Staf".

Overigens betuigen we gaarne onze hulde voor de
bijzondere accuratesse, waardoor dit Jaarboek uitmunt
in betrouwbaarheid.

„Het tachtrecht der meerdere vergaderin-
gen" door Dr Joh. Jansen te Wierden.

Wierden — R. W. Heutink.

Niet alleen gaf Dr Joh. Jansen hiermee zijn refe-
rant, dat hij ten vorigen jare op de Gereformeerde
Predikantenconferentie hield in druk, maar hij nam
er ook het debat in op, waarop hij dan schriftelijk
van repliek dient.

Een goede gedachte.
De schrijver neemt tegenover zijn bestrijders o.i. een
sterke positie in.

„Wat ik op mijn Indische reis zag", door

Dr H. C. Rutgers.

Kampen — J. H. Kok, 1928.

In zijn „Inleiding" schrijft Dr Rutgers: „De bedoeling
van dit boek is dus niets anders dan om den lezer
als het ware mijn reis te laten meemaken en hem
te laten zien, wat hij zelf zou zien, als hij voor het
eerst eens door Indië reisde, met al de oppervlakkig-
heden, die zulk een eerste bezoek natuurlijk kenmerken,
maar ook met al de aantrekkelijkheden en de charme,
die het heeft. En naar ik hoop zal ik u dan iets
kunnen laten voelen van het fascinerende van het leven
en werken in Indië. Wanneer dit boek er tevens toe
mag bijdragen om het werk der zending en der christe-

lijke kerk meer bekend te maken en ook meer waar-
deering te doen vinden, dan zal de schrijver daar
zeer dankbaar voor zijn."

De lezer zal niet minder dankbaar zijn, wijl de schrij-
ver zeker niet beneden zijn bedoeling is gebleven.

Het leven en werken in Indië, speciaal het kerkelijke
en missionaire, interesseerde hem het meest.

Men verwachtte dan ook geen enthousiaste natuur-
beschrijvingen.

De auteur openbaart zich als een nuchter en prac-
tisch man.

De gave van scherp opmerken bezit hij als wei-
nigen.

Zijn verteltrant is boeiend.

Wie een boek over Indië wel eens als zwaar en
centonig heeft terzijde gelegd, zal van dit boek ge-
nieten.

Op gezelliger wijze kunt gij u bijna geen kennis
over Indië en de zending vergaderen.

HEPP.

KERKNIEUWS.

GEREFORMEERDE KERKEN.

Beroepen te:

Liessema: J. Duiven te Opeinde-Nijega.
Westbrook: J. Ounsoren, cand. te Woerden.

Aangenomen naar:

Zandvoort: N. A. Waanning, cand. te Amsterdam.

Bedankt voor:

Kampen (vac. wijlen J. J. Westerhoek v. Eerten): Th. Delle-
man te Giessen-Oudekerk o.a.

Intrede te:

Oosthem: R. H. Kuipers, cand. Tekst Joh. 6:1-3.
Oostwolde (Old.): E. G. v. Teylingen, cand. Tekst Amos 3:8b.

Afscheid van:

Opperdoes: W. Seinen, Tekst Coll. 1:28.
Oudega (W.): J. Los, Tekst 2 Cor. 12:9b.
Steen: A. H. Pierma, Tekst Hand. 20:32.

Kerkinstellingsring.

Te Oldenzaal zal nu zeer binnenkort de instellingsring der
zelfstandige Geref. Kerk plaats hebben. Naar wij vernemen,
heeft de Kerkeraad der Geref. Kerk van Enschedé een Com-
missie benoemd, bestaande uit Dr H. Meulink en eenige
ouderlingen, onder wier leiding a.s. Woensdag de verkiezing
van ambtsdragers te Oldenzaal zal plaats hebben.

Oldenzaal vraagt de belangstelling van al de Geref. Kerken,
waar tal van ambtsdragers, uit alle hoeken des lands, naar de
grensplaats gezonden werden, die daar nu een Kerkelijk tehuis
vinden. Evenzoo is het met tal van gezinnen, die daar kwa-
men om er werk te vinden.

Reeds enkele jaren is er aan den Westwal een zeer net
kerkgebouw en zijn er des Zondags geregeld samenkomsten,
zeik ook catechisaties, die tot nog toe alle van de Kerk
van Enschedé uitgaan.

In heel Oostelijk Twente is geen Geref. Kerk, zodat Olden-
zaal een middelpunt voor verstrooide Gereformeerden is. De
instellingsring der plaatselijke Kerk wordt er dan ook met
vreugde en dankbaarheid begroet.

Beroepingswerk.

Te Montfoort en Linschoten hebben de Geref. Kerken,
sedert 1918 vacant, het plan gecombineerd een eigen pre-
dikant te beroepen.

Adres.

Het adres van den Kerkeraad der Geref. Kerk te Noord-
Scharwoude is voortaan: Dr. A. Dragt, J. Haz.

Kerkdiensten.

Te Groningen zullen, wegens de groote uitbreiding der
Geref. Kerk, in de Westerkerk aldaar binnenkort dubbels
diensten worden gehouden, n.l. vier diensten per Zondag in
een kerkgebouw. Bovendien wordt de bouw van een zesde
kerk voorbereid.

„GEREF. KERKEN IN HERSTELD VERBAND".

Tweetal te:

Amsterdam-Zuid (vac. J. J. Baskes Jr.): G. W. v. Deth te
Zaandam en P. A. E. Sillevis Smit te Haarlem.

CHR. GEREFORMEERDE KERK.

Tweetal te:

Dordrecht: W. Kremer te Kornhorn en H. Visser te Leeuwarden.

Beroepen te:

Aalten: J. Tolma te Zaandam.
Baarn: A. M. Berkhoff te Amsterdam-West.
Dordrecht: W. Kremer te Kornhorn.

Afscheid van:

Boskoop: P. de Smit, Tekst Hand. 20:36.
Papendrecht: P. Zwier, Tekst 1 Thess. 1:5 en 6.

NEDERLANDSCHE HERVORMDE KERK.

Beroepen te:

En bij Dokum (toez.): A. W. Feenstra te Loffum.
Oldebroek (toez.): J. J. Timmer te Ennelo.
Oudehaake: L. J. C. Vosbeek te Heemse.
Oudenirum: L. Kievit te Baarn.
Oudwoude en Westergoed: J. Luning te Hazerswoude.
Oudewater (toez.): L. Kievit te Baarn.
Rotterdam (18de pred. pl.): A. K. Straatman te Zandvoort.
Wanawerf: J. C. Wolders te Kornhorn.

Aangenomen naar:

Intphaas (toez.): F. G. H. Nicolai te Voortmoot.
Nieuw-Dordrecht (toez.): J. H. Steina, cand. te Driebergen.
Warfhuizen: J. G. Steenbeek te Wierum (Fr.).

Bedankt voor:

Appelscha (toez.): B. ter Haar Homsey H. Jan te St. Michiels-
gestel.

Boertange: H. G. Brink te Aank.
Oudega (H. O. N.): A. W. Feenstra te Loffum.
Pernix: W. J. de Wilde te Reijsum.

Intrede te:

Bosni: W. Kool, Tekst 1 Joh. 1:3.
Drachten (Kvang.): A. J. Splinter, Tekst Joh. 1:18.
Lemmer: M. v. d. Voet, Tekst Joh. 1:43a.
Molenaarsgraaf: J. Lekkerkerker, cand. Tekst Hebr. 8:1 en 2.

Afscheid van:

Appelscha: Th. B. Tonsbeek, Tekst 1 Cor. 4:3-5a.
Drageham: F. C. Willekes, Tekst: Luk. 6:47-49.
Intphaas: J. Hengerveld, Tekst Rom. 10:8b en 9.
Maasland: Jac. J. H. Pop, Tekst Ex. 28:33 en 38.
Oude-Weering: W. W. Siddé, Tekst 1 Kron. 29:18.